

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม
อำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทามฉบับนี้ เป็นแผนระยะปานกลางซึ่งครอบคลุมระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗) จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ภายใต้แนวทางและประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล บ้านทาม ที่มีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอศรีมหาโพธิ์ และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม (พ.ศ.๒๕๖๓ - ๒๕๖๗) ได้ให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด การมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยสะท้อนปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ตรงตามวิสัยทัศน์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม ดังนี้ “ส่งเสริมการศึกษา พัฒนาอาชีพเพิ่มรายได้ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล มุ่งสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน”

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม หวังว่าแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๗) ฉบับนี้ จะสามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

นายกนก บำรุงโลก
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม

สารบัญ

หน้า

บทที่ ๑ บทนำ ๑

บทที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญของท้องถิ่น ๑๕

บทที่ ๓ การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น ๒๒

บทที่ ๔ วิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ๓๓

บทที่ ๕ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น ๓๘

บทที่ ๖ การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่ปฏิบัติ ๔๒
และการติดตามประเมินผล

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

๑. ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคตโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพ การณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องกำหนดถึงสภาพการณ์ที่ต้องการจะบรรลุและแนวทางในการที่จะทำให้บรรลุถึงสภาพการณ์นั้น

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ดีจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้ เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

อย่างรอบด้าน หมายถึง การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการคำนึงถึงสภาพการณ์ที่ต้องการจะบรรลุ และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งมิติด้านการพัฒนา ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม องค์กร(การบริหารจัดการและการเปลี่ยนแปลงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนมิติในเชิงพื้นที่ ทั้งพื้นที่ใกล้เคียงขยายไปสู่พื้นที่ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับประเทศ ระดับทวีป จนกระทั่งในระดับโลกด้วย

สาเหตุที่ต้องมองอย่างรอบด้าน ก็เพราะว่าในโลกของความเป็นจริงนั้นปรากฏ ภูมิภาคที่เกิดขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคมและองค์กร ทั้งในระดับภูมิภาค ระดับประเทศ ระดับทวีป และในระดับโลก ล้วนส่งผลกระทบต่อเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ทางตรงก็ทางอ้อม

จึงกล่าวได้ว่าปรากฏ ภูมิภาคทั้ง ๔ ด้านที่เกิดกับเขตพื้นที่ ๔ ระดับนี้ ล้วนถือเป็นสภาพแวดล้อมที่ควรต้องคำนึงถึงในกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งสิ้น

ดังนั้นในการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงไม่ควรมองรอบด้านเพียงเขตพื้นที่ปกครองของตนเองเท่านั้น แต่ต้องมองให้กว้างออกไปครอบคลุมเขตพื้นที่อื่นด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การวางแผน ยุทธศาสตร์ การพัฒนามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลในการรับมือกับสถานการณ์หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นตามมา จากเขตพื้นที่เหล่านั้นอย่างรู้เท่าทันจนทำให้สามารถใช้ประโยชน์จากสถานการณ์ได้ อย่างเต็มที่หรือหา หนทางในการป้องกันอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้ (Proactive)

๒

อย่างเป็นระบบ หมายถึง การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องดำเนินอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย ๘ ขั้นตอนดังนี้

๑. การรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญ
๒. การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาของท้องถิ่นในปัจจุบันและกำหนด ประเด็นในการพัฒนา
๓. การกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่น
๔. การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๕. การกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น
๖. การกำหนดยุทธศาสตร์และบูรณาการแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น
๗. การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น
๘. การอนุมัติและประกาศให้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๒. วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. เพื่อให้การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘
๒. เพื่อให้มีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางกำหนดให้แผนพัฒนาสามปี
๓. เพื่อให้มีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้ปฏิบัติในการดำเนินการ
๔. เพื่อให้ใช้งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดในการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพเป็นระบบ แล ะ บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

๓. ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา

ขั้นตอนที่ ๑ การเตรียมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไว้ แต่ไม่ได้กำหนด ทั่วระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาว่าเป็นแผนระยะกี่ปี ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถ ที่จะพิจารณาว่าจะทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของตนสำหรับห้วงระยะเวลาเท่าใด ขึ้นอยู่กับแนวคิดของ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าคิดไปข้างหน้า (Forward Thinking) ไปในอนาคตยาวนานเพียงใด ประกอบกับข้อมูล ปัญหาที่ต้องการแก้ไข ทั้งนี้ อาจกำหนดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีระยะเวลาครอบคลุมช่วงละ ๕ ปี เพื่อใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรอบนโยบาย ก็ได้

ในขั้นตอนนี้ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องพบผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ความสำคัญ แนวทางและขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแล้วจัดทำโครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เสนอผ่านปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติ ในโครงการดังกล่าว แล้วแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบเพื่อดำเนินการตามห้วงเวลาและขั้นตอนที่กำหนดต่อไป

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะมอบหมายให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกจัดทำหรือร่วมจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขอให้กำหนดไว้ในโครงการดังกล่าวด้วยเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการต่อไป

๓

ขั้นตอนที่ ๒ การรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญ

๑. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการรวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลข่าวสารให้ครบถ้วน ทันสมัย ซึ่งได้แก่ ข้อมูลเบื้องต้นในด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ โดยข้อมูลควรแสดงแนวโน้มที่เปลี่ยนแปลงไป แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละ และการวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการให้ความเห็น ซึ่งข้อมูลที่ควรจัดทำได้แก่ ข้อมูลประชากร อาชีพและรายได้ สุขภาพ การศึกษา ทรัพยากร การคมนาคมขนส่ง การพาณิชย์ การลงทุน อุตสาหกรรม และข้อมูลงบประมาณ เป็นต้น

๒. การรวบรวมปัญหาสำคัญของท้องถิ่น

ข้อมูลปัญหาสำคัญของท้องถิ่นจะช่วยให้ในการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหา ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงควรรวบรวมปัญหาที่สำคัญไว้

ให้นำแผนชุมชน มาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ในการวางแผนขององค์กรภาครัฐ เรื่องที่ยากและสลับซับซ้อนคือการวิเคราะห์ปัญหาและเลือกปัญหาที่เหมาะสมเพื่อนำมากำหนดยุทธศาสตร์ในการตอบสนองปัญหา ความต้องการของสาธารณชน และเพื่อความรอบคอบในการพิจารณาปัญหาสาธารณะ องค์กรสหประชาชาติได้ให้หลักคิดว่าด้วย “การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา” โดยใช้วิธีการ Rating Scales ซึ่งมีเกณฑ์ที่จะใช้สำหรับการจัดลำดับความสำคัญ รวม ๕ เกณฑ์ ประกอบด้วย

- ก. ขนาดของกลุ่มคนที่ได้รับประโยชน์
- ข. ความร้ายแรงและเร่งด่วนของปัญหา
- ค. ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
- ง. การยอมรับร่วมกันของชุมชน
- จ. ความเป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหา/การดำเนินการ

ขั้นตอนที่ ๓ การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาของท้องถิ่นในปัจจุบัน

เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่างๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง ท้องถิ่น อันเป็นสถานะ แวดล้อมภายในท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานการณ์พัฒนาของท้องถิ่น ปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานการณ์พัฒนาอยู่จุดไหน ” สำหรับใช้ประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้ โดยใช้เทคนิค SWOT analysis พิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่จุดแข็ง (Strength - S) จุดอ่อน (Weak - W) และปัจจัยภายนอก โอกาส (Opportunity - O) และอุปสรรค (Threat - T) เป็นเครื่องมือ

ปัจจัยภายใน

ประกอบด้วยปัจจัยด้านต่างๆ ที่ต้องนำมาพิจารณา

๑. ด้านการบริหาร ได้แก่ การแบ่งส่วนราชการ การวางแผน การประสานงาน การมีอำนาจ การกำกับดูแล เป็นต้น

๒. ระเบียบ กฎหมาย

๓. บุคลากร ได้แก่ อัตรากำลัง คุณภาพ วินัย ทักษะ ทักษะ ทักษะ เป็นต้น

๔. งบประมาณ รวมทั้งความช่วยเหลือต่างๆ

๕. ระบบฐานข้อมูล

๖. การประสานงาน/การอำนวยความสะดวก/ความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๗. ทรัพยากร เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงาน

๔

การวิเคราะห์จุดแข็ง(Strength = S) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในหน่วยงานว่ามีส่วนดี ความเข้มแข็ง ความสามารถ ศักยภาพ ส่วนที่ส่งเสริมความสำเร็จซึ่งจะพิจารณาในด้านต่างๆ

การวิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness = W) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในหน่วยงาน มีส่วนเสีย ความอ่อนแอ ข้อจำกัด ความไม่พร้อม ซึ่งจะพิจารณาในด้านต่างๆ เช่นเดียวกับการวิเคราะห์จุดแข็ง

ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย

๑. ด้านการเมือง รวมถึงระดับความขัดแย้ง และกลุ่มผลประโยชน์

๒. ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ เศรษฐกิจรวมในเขตพื้นที่ (เช่น ผลผลิต รายได้ รายจ่าย การออม การลงทุน การใช้ที่ดิน แรงงาน) การเกษตรกรรม การพาณิชย์กรรม การคลัง

๓. ด้านสังคม

๔. นโยบายรัฐบาล/กฎหมาย

๕. เทคโนโลยี

การวิเคราะห์โอกาส (Opportunity = O) เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกว่ามีสภาพเป็นเช่นไร เหตุการณ์สถานการณ์ของโลก ของประเทศ ของจังหวัด และของอำเภอที่เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อท้องถิ่นอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงใดที่เป็นประโยชน์หรือเป็นโอกาสอันดีต่อท้องถิ่น โดยจะต้องพิจารณาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และเทคโนโลยี

การวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T) เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นอุปสรรคหรือภาวะคุกคาม ก่อให้เกิดผลเสียหรือเป็นข้อจำกัดต่อท้องถิ่น โดยจะต้องพิจารณาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง และเทคโนโลยี เช่นเดียวกับการวิเคราะห์โอกาส

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน สามารถพิจารณาได้ดังนี้

๑. การค้นหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ต้องเป็นการระดมความเห็นจากกลุ่มคนที่หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างถูกต้อง แท้จริง

๒. เมื่อมีการระดมความเห็นแล้ว ต้องนำมาจัดหมวดหมู่ของประเด็นต่างๆ หากมีข้อขัดแย้งหรือความไม่ชัดเจนในประเด็น ความเห็นใด ต้องบันทึกไว้เพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติม ต้องไม่ใช้วิธีการตัดสินเพื่อเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งในทันทีเพราะจะทำให้มีการเผชิญหน้ากัน

๓. เพื่อเป็นการคัดเลือกประเด็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่มีการนำเสนออย่างหลากหลาย จึงต้องให้ที่ประชุมพิจารณาให้น้ำหนักคะแนน แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย โดยอาจมีการให้น้ำหนักค่าคะแนนเป็น ๔ ระดับในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้าน	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
จุดแข็ง	๓	๒	๑	๐
จุดอ่อน	-๓	-๒	-๑	๐
โอกาส	๓	๒	๑	๐
อุปสรรค/ข้อจำกัด	-๓	-๒	-๑	๐

เมื่อมีการจัดลำดับของประเด็นในแต่ละด้านแล้ว จะดึงประเด็นสำคัญมาพิจารณาต่อไป ทั้งนี้อาจดึงประเด็นสำคัญมาเพียงด้านละ ๗-๑๐ ประเด็น

ในการวิเคราะห์ SWOT เชิงยุทธศาสตร์นั้น หน่วย หรือขอบเขตในการวิเคราะห์ให้พิจารณาจากเขตการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก ดังนั้น สิ่งต่างๆ ที่เป็นประเด็นที่ปรากฏหรือมีอยู่ใน

๕

เขตการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะถือว่าเป็นปัจจัยภายในที่ใช้ในการวิเคราะห์ ส่วนประเด็นที่ปรากฏหรือมีอยู่ที่อยู่นอกเขตการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะถือว่าเป็นปัจจัยภายนอก ส่วนการวิเคราะห์ SWOT เชิงโครงการ/กิจกรรม หน่วย หรือขอบเขตในการวิเคราะห์จะใช้หน่วยการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก ดังนั้น สิ่งที่เป็นทรัพยากรในการบริหารและองค์ประกอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่นสภาพท้องถิ่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือสิ่งที่ปรากฏหรือมีอยู่ ซึ่งอยู่ในขอบเขตที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถควบคุม กำกับดูแลได้ จะถือว่าเป็นปัจจัยภายใน ส่วนสิ่งที่ปรากฏหรือมีอยู่แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถควบคุม กำกับดูแลได้ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะอยู่ภายในหรือภายนอกเขตการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ตาม ถือว่าเป็นปัจจัยภายนอก

ขั้นตอนที่ ๔ การกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่น

๑. การกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ (vision) หมายถึง เป็นถ้อยแถลงที่ระบุถึงสภาพการณ์ในอนาคต ซึ่งเป็น “จุดหมาย ” ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า เพราะเราเชื่อว่าหากสถานการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น แล้วจะส่งผลให้เกิดคุณค่าหรือค่านิยมบางประการที่เรายึดถือ เช่น คุณภาพชีวิตของประชาชน การเติบโตทางเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกัน เป็นต้น วิสัยทัศน์เป็นผลรวมของการสรุปทริเียน จากอดีต พิจารณาปัจจุบัน และมุ่งหวังถึงอนาคตข้างหน้า โดยที่การสรุปทริเียนจากอดีตหมายถึงการพิจารณาว่าในอดีตที่ผ่านมาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของเรามีข้อเด่น ข้อด้อยอะไรบ้าง โดยประเมินจากภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนการพิจารณาปัจจุบันนั้น คือการพิจารณาว่าในขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของเราเป็นแบบใด คำว่า “แบบใด” ในที่นี้หมายถึง “บทบาทหน้าที่” ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อทั้งในระดับภูมิภาค ระดับประเทศ ระดับทวีป และไปไกลถึงระดับโลกได้ ขึ้นอยู่กับว่า คณะจัดทำแผนตระหนักถึงความสัมพันธ์และความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตนอย่างเชื่อมโยงกับเขตพื้นที่ใด การกำหนดวิสัยทัศน์จึงเป็นการตอบคำถามว่า “ท้องถิ่นต้องการอะไรในอนาคต”

วิสัยทัศน์ที่ดีมีลักษณะ ดังนี้

๑. ไม่ใช่สภาพการณ์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นมาในอดีตและบรรลุได้แล้วในปัจจุบัน
๒. ไม่อาจบรรลุได้ด้วยการปฏิบัติงานประจำตามปกติธรรมดา
๓. ต้องมีความเป็นไปได้ในการที่จะบรรลุถึง ภายใต้เงื่อนไขของศักยภาพและข้อจำกัดที่มีอยู่
๔. ทำทาย เร้าใจ และสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการที่จะบรรลุถึงวิสัยทัศน์ที่วางไว้
๕. สะท้อนถึงสภาพการณ์หรือโฉมหน้าใหม่ของเมืองหรือท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ
๖. วิสัยทัศน์ควรเป็นสิ่งที่เห็นพ้องต้องกันระหว่างผู้บริหารท้องถิ่น ประชาคมและผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งปวง
๗. วิสัยทัศน์เป็นเสมือนเข็มทิศที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของท้องถิ่น
๘. เป็นข้อความง่ายๆ ที่สามารถสื่อให้เห็นทิศทางในอนาคตของท้องถิ่น
๙. ต้องตรวจสอบและวัดผลสำเร็จได้
๑๐. สอดคล้องกับวัฒนธรรมขององค์กร

๖

ในการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ที่รับผิดชอบดำเนินการควรจะต้องหาข้อมูลทั่วไป และปัญหาสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้รับจากขั้นตอนที่ผ่านมาเสนอที่ประชุม จากนั้น จึงตั้งประเด็นคำถามเพื่อให้ที่ประชุมร่วมกันหาคำตอบในประเด็นต่างๆ ดังนี้

๑. หลักการหรือความเชื่อที่ท้องถิ่นยึดถือกันมาตั้งแต่อดีต

๒. ขอบข่าย/แนวทางการดำเนินงานในช่วงปัจจุบันและในอนาคตที่องค์กรจะดำเนินการ
๓. ความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการให้สำเร็จ

๒. การกำหนดภารกิจหลัก หรือพันธกิจ (mission) ในการพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการกำหนดสิ่งที่ท้องถิ่นจะต้องทำ โดยจะเกิดขึ้นหลังจากที่ทราบว่าการพัฒนาท้องถิ่นต้องการอะไร เป็นอะไรในอนาคต และจะเป็นไปได้เมื่อผลการวิเคราะห์ศักยภาพและการประเมินสถานภาพพัฒนาท้องถิ่น ในปัจจุบันปรากฏ ผสมกับประวัติศาสตร์ของท้องถิ่นและความต้องการ/ความคาดหวัง ของทุกฝ่ายในท้องถิ่น ดังนั้น การตอบคำถามว่าท้องถิ่นจะต้องทำอะไร เพื่อใคร คำตอบที่เกิดขึ้น ความหมายของคำว่า “ภารกิจหลัก” นั้นเอง

ภารกิจหลัก เป็นข้อความหรือถ้อยแถลงที่แสดงถึงลักษณะหรือขอบข่ายในการดำเนินงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวกับลักษณะการบริหารและการจัดบริการสาธารณะรวมทั้งแนวเกี่ยวกับ องค์กรหรือภาพลักษณ์ที่ต้องการนำเสนอ และปณิธานหรือปรัชญาในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เป็นขอบเขตของบทบาทหน้าที่หลักหรือขอบเขตของกิจกรรมที่มุ่งเน้นเป็นพิเศษ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น จะต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

การกำหนดภารกิจหลักมีแนวทางการดำเนินการแยกเป็นสองระดับ คือ

๑. พันธกิจในลักษณะที่เป็นอาณัติ (Mandate) ที่ได้รับมอบหมายจากสังคมหรือรัฐ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. ภารกิจหลักที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมุ่งมั่นที่จะดำเนินการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่ กำหนดไว้ และแสดงถึงความเข้าใจในเรื่องราวที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการซึ่งถือว่าเป็น องค์กรประกอบสำคัญส่วนหนึ่งของวิสัยทัศน์

การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระบุหรือกำหนดภารกิจหลักไว้อย่างชัดเจน เป็นที่ยอมรับและ เข้าใจของบุคลากรทุกฝ่ายในองค์กร จะช่วยให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพราะภารกิจหลักจะเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวหรือเป็นหลักการร่วมสำหรับการดำเนินงานในแต่ละด้านของผู้เกี่ยวข้อง

ภารกิจหลักที่ดีมีลักษณะ ดังนี้

๑. ต้องสอดคล้องกับนโยบาย กฎหมาย และระเบียบที่มีอยู่
๒. ไม่ขัดแย้งต่อบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมาย
๓. ต้องระบุถึงบทบาทหน้าที่ที่จำเป็นต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ได้อย่างครอบคลุมรอบด้านและมี ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
๔. ต้องสะท้อนถึงคุณค่าหลักหรือขอบเขตกิจกรรมที่มุ่งเน้นเป็นพิเศษ
๕. ต้องสนับสนุนและนำไปสู่ถึงการบรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดได้

ขั้นตอนที่ ๕ การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

จุดมุ่งหมายเพื่อการวางแผนพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง ขอบเขตหรือประเภทของกิจกรรมที่ควรค่าแก่การดำเนินงานทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการวางแผนพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีลักษณะ ดังนี้

๑) ต้องระบุถึงขอบเขตหรือประเภทของกิจกรรมที่สนับสนุนและนำไปสู่ภารกิจหลักและบรรลุวิสัยทัศน์ได้อย่างครอบคลุมรอบด้าน

๒) มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น นำวิสัยทัศน์ ภารกิจหลักมาพิจารณากำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการกำหนดขอบเขตหรือประเภทของกิจกรรมที่ควรค่าแก่การดำเนินการทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และองค์กร ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะสนับสนุนหรือนำไปสู่การบรรลุภารกิจหลักและวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนอาจแยกเป็นด้านต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายย่อยในแต่ละด้านก็ได้ ซึ่งเราจะเขียนรูปประโยคที่แสดงถึงจุดมุ่งหมายดังกล่าว ดังนี้

“คำกริยา + ประเภทของกิจกรรม / สภาพการณ์ + กลุ่มเป้าหมาย + สถานที่

กรอบความคิดที่ใช้ในการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนเราจะใช้ ๒ กรอบ กรอบความคิดแรก ก็คือวิสัยทัศน์และภารกิจหลัก นั้นย่อมาหมายความว่าจุดมุ่งหมายดังกล่าวต้องสอดคล้อง หรือนำไปสู่วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ กรอบความคิดที่สอง ก็คือ หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งหมายถึง การรักษาและเพิ่มพูนความเจริญของของท้องถิ่น ในลักษณะที่จะเป็นการสืบสานความเจริญของงานนั้นให้ไปพลอยสืบเนื่องไปถึงชั่วลูกชั่วหลาน โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายในด้านต่างๆ ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว

สาเหตุที่เราควรใช้หลักการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นกรอบในการกำหนดจุดมุ่งหมายนั้น ก็เพราะเป็นที่พิสูจน์กันแล้วว่า การพัฒนาที่มุ่งเน้นแต่เพียง “อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ” (Economic Growth) แต่เพียงอย่างเดียว นั้น ได้ก่อให้เกิดการเผาผลาญทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมากมายจนกระทั่งทำให้ระบบนิเวศวิทยา เสียสมดุลส่งผลให้เกิดวาทภัยและอุทกภัยอย่างรุนแรง ทั้งในระดับภูมิภาค ระดับประเทศและทั่วโลก สภาพการณ์เช่นนี้ หากปล่อยให้ดำเนินต่อไปย่อมบ่อนทำลายขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ โดยเฉพาะในภาคเกษตรกรรมไปในที่สุด

นอกจากนี้ การมุ่งพัฒนาตามแนวทางเดิมโตๆ นั้น ยังส่งผลให้เกิด “ลัทธิบริโภคนิยม” ทำลายคุณภาพระหว่างการพัฒนาทางวัตถุกับการพัฒนาทางจิตใจ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ คนตกเป็นทาสของการเสพวัตถุ คนส่วนใหญ่ต้องอาศัยที่เป็นวัตถุนิยมสูญเสียขีดความสามารถในด้านจิตใจอันที่พึงพิงความสุขในจิตใจของตนเองจะเห็นได้ว่า ในปัจจุบัน คนส่วนใหญ่ต้องอาศัยที่เป็นวัตถุภายนอกในการจรจองความสุขของตนทั้งสิ้น นอกจากการสูญเสียคุณภาพระหว่างการพัฒนาวัตถุกับจิตใจแล้ว การพัฒนาตามแนวทางเดิม ยังส่งผลให้เกิดการสูญเสียคุณภาพระหว่างภาคเศรษฐกิจต่างๆ ด้วย อาทิเช่น ระหว่างภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ส่งผลให้ความเจริญในด้านต่างๆ กระจุกตัวอยู่ในเขตเมืองเท่านั้น ละทิ้งให้ชนบทต้องล่มสลายเกิดการอพยพแรงงานจากภาคเกษตรเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมต่างๆ ที่ภาคเกษตรกรรมควรเป็นภาคการผลิตที่ถือเป็นศักยภาพทางการแข่งขันของประเทศ

การสร้างดุลยภาพอย่างรอบด้าน (Holistic Balance)

หมายความว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาของเราต้องคำนึงถึงขอบเขตของกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้เกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนาวัตถุกับจิตใจและการพัฒนาภาคการผลิตกับภาคเกษตรกรรมกับการค้า หลักคิดสำคัญที่ใช้พิจารณาว่า สภาวะใดคือสภาวะที่ได้ดุล ก็คือการพิจารณา “ผลกระทบ” สภาวะที่ได้ดุลนั้นคือ สภาวะที่การเจริญเติบโตของส่วนราชการไม่ไปบั่นทอนความเจริญเติบโตของส่วนที่เหลือ

คุณภาพชีวิต

หมายความว่า ในการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนานั้น เราต้องคำนึงถึงกิจกรรมจำเป็นต่อการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วย เราอาจแบ่งคุณภาพชีวิตออกเป็น ๒ ระดับ ระดับแรกคือคุณภาพชีวิตที่จำเป็นต่อความอยู่รอดขั้นพื้นฐานของประชาชน และในระดับที่สอง คือ คุณภาพชีวิตที่จำเป็นต่อการยกระดับความเป็นอยู่ให้สูงขึ้น

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า คำว่า “คุณภาพชีวิต” นั้นกินความหมายกว้างขวางเพราะครอบคลุมปัจจัยในการดำเนินชีวิตต่างๆ ของประชาชนที่จำเป็นทั้งสองระดับ เช่น การศึกษา รายได้ต่อครัวเรือน สุขภาพกายและสุขภาพจิต สุขอนามัยในหมู่บ้าน เป็นต้น

การอนุรักษ์ควบคู่กับการใช้ทรัพยากรประโยชน์ (Conservation With Utilization)

ในการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนานั้น เราต้องคำนึงถึงกิจกรรมที่มุ่งอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติควบคู่กับการกำหนดกิจกรรมอันชาญฉลาดที่จะใช้ประโยชน์จากมันจากในการพัฒนาเศรษฐกิจด้วย การอนุรักษ์จะเกิดขึ้นควบคู่กับการใช้ทรัพยากรประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อ อัตราการทดแทนสอดคล้องกับอัตราการใช้เสมอ นอกจากนี้หากเราสามารถกำหนดกิจกรรมที่เกื้อหนุนต่อการนำกลับมาใหม่ (Recycle) หรือการหาวัสดุอื่นที่มีต้นทุนต่ำกว่า โดยใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพกว่า ก็ย่อมเอื้ออำนวยให้เกิดหลักการข้อนี้ในการพัฒนาท้องถิ่นของเรา

การพึ่งพาตนเอง (Self – Dependency)

กิจกรรมที่ทำให้ชุมชนในท้องถิ่นสามารถมีรายได้เพียงพอต่อการหล่อเลี้ยงชุมชนตนเอง โดยไม่แขวนความอยู่รอดของตนไว้กับแหล่งรายได้ภายนอก คือจุดมุ่งหมายของการพัฒนาสอดคล้องกับหลักการข้อนี้ อย่างไรก็ตาม มิได้หมายความว่าหลักการข้อนี้แฝงนัยของการทำให้ชุมชนตนเองจากโลกภายนอก

จุดเน้นของหลักการข้อนี้ก็ คือ การลดสัดส่วนของรายได้ที่ต้องพึ่งภายนอกให้น้อยลง การหันกลับมาแสวงหารายได้จากสินค้าหัตถกรรมที่ถือเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นซึ่งสามารถอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในท้องถิ่นเอง อีกทั้งสินค้านั้นก็มีโอกาสทางการตลาดภายในประเทศอยู่อย่างเพียงพอ หากสามารถส่งสินค้าไปขายต่างประเทศได้ก็ถือเป็นรายได้เสริมอีกทางหนึ่ง

ดังนั้นการพึ่งตนเองจึงมิได้หมายความว่าถึงสัดส่วนของรายได้เท่านั้น แต่กินความรวมถึงกิจกรรมที่จะเอื้ออำนวยให้ชาวบ้านสามารถใช้กระบวนการผลิตเพื่อหล่อเลี้ยงชีวิตและนำมาซึ่งรายได้ของตนเอง โดยใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีที่ชุมชนมีอยู่แล้วและเป็นเจ้าของด้วย

คำนึงถึงลูกหลาน (Next Generation)

การพัฒนาที่ยั่งยืนคือการพัฒนาที่มีได้คำนึงถึงแต่เพียงความเจริญที่เกิดขึ้นแก่คนปัจจุบันเท่านั้น แต่จะคำนึงถึงด้วยว่าความเจริญนั้นจะส่งผลเสียต่อคนรุ่นต่อไปหรือไม่ หากส่งผลเสียก็จะหลีกเลี่ยงไม่ดำเนินการในส่วนนั้นโดยเด็ดขาด

ขั้นตอนที่ ๖ การกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการกำหนดผลสำเร็จที่ต้องการ โดยดำเนินการหลังจากที่ทราบภารกิจหลักที่ท้องถิ่นจะต้องทำแล้ว การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์หรือทิศทางโดยรวมของท้องถิ่นเพื่อนำท้องถิ่นไปใช้บรรลุความต้องการที่จะเป็นในอนาคต ซึ่งวัตถุประสงค์สามารถจำแนกได้เป็น ๒ ส่วน คือ

๑. วัตถุประสงค์โดยรวมของท้องถิ่น และ ๒. วัตถุประสงค์เฉพาะส่วน / เฉพาะเรื่อง

ทั้งนี้ วัตถุประสงค์เฉพาะส่วน / เฉพาะเรื่องต่างๆ ภายในท้องถิ่น เช่น เรื่องการเกษตร การท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่ง เป็นต้น จะต้องอยู่ภายใต้กรอบของวัตถุประสงค์โดยรวมของท้องถิ่นที่จะนำไปสู่เป้าหมายสุดท้ายตามที่กำหนดโดยภารกิจหลักของท้องถิ่น

ในขั้นตอนของการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานี้ การกำหนดวัตถุประสงค์จะเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์โดยรวมของการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งอาจแบ่งขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์ออกได้ ๓ ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ความต้องการ (Need) /ปัญหา (Problem) /ข้อจำกัด (Constraint) /ศักยภาพ (Potensial) หรือเรียกอย่างง่าย ๆ ว่า “การวิเคราะห์ NPCP”

การวิเคราะห์ N หรือความต้องการ จะทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์ตอบสนองความต้องการของประชาชนและกลุ่มผู้เกี่ยวข้องมากขึ้น

การวิเคราะห์ P หรือปัญหา จะทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์ มุ่งที่จะจัดการกับสภาพที่บั่นทอนจุดมุ่งหมายหรือประเด็นการพัฒนาที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ C หรือข้อจำกัด จะทำให้ประเมินได้ตามขอบเขตของวัตถุประสงค์ควรเป็นไปสักเพียงใด

การวิเคราะห์ P หรือศักยภาพ เพื่อให้ทราบถึงทรัพยากรหรือปัจจัยใดที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการกับประเด็นเพื่อการพัฒนาบ้าง ทำให้เราสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ที่จะช่วยเสริมสร้างศักยภาพที่มีอยู่นั้นได้ และจะช่วยให้เกิดความเข้าใจตรงกันในเรื่องพื้นฐานการพัฒนาที่มีอยู่ (Baseline) ที่เกี่ยวข้องับประเด็นการพัฒนานั้นด้วย

ความต้องการ หมายถึง ความคาดหวังที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อประเด็น/จุดมุ่งหมายการพัฒนา

ปัญหา หมายถึง สภาพการณ์อันไม่พึงประสงค์หรือบั่นทอนจุดมุ่งหมายของการพัฒนาแต่อยู่ในวิสัยที่จะจัดการได้ ขณะที่ข้อจำกัด ไม่อยู่ในวิสัยที่จะจัดการได้ในอนาคตอันใกล้

ศักยภาพ หมายถึง ทรัพยากรและปัจจัยที่มีอยู่แล้ว และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้

ขั้นตอนที่ ๒ การนำเอาปัญหาวิเคราะห์ (Problem Analysis)

จากขั้นตอนแรก เมื่อเราสำรวจและค้นหาปัญหาต่างๆ มาได้จำนวนหนึ่งแล้ว เราจะนำเอาปัญหาเหล่านั้นมาวิเคราะห์เพื่อค้นหาสาเหตุและความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายหรือประเด็นการพัฒนาทั้งนี้ก็เพราะในการกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนา เราอาจมีจุดมุ่งเพื่อการแก้ไขปัญหานั้น ย่อมหมายถึงการจัดการกับสาเหตุ นอกจากนี้การเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัญหายังช่วยให้เราสามารถคาดเดาถึงผลกระทบที่ปัญหาหนึ่ง อาจจะมีต่ออีกปัญหาหนึ่งด้วย

ปัญหา อาจมีความสัมพันธ์กันสองลักษณะ คือ มีความสัมพันธ์ กับไม่มีความสัมพันธ์ กรณีที่มีความสัมพันธ์กัน เราอาจแบ่งออกเป็นสามแบบ คือ

- เป็นสาเหตุของอีกปัญหาหนึ่ง

- มีสาเหตุร่วมกัน
- ส่งผลให้อีกปัญหาหนึ่งแปรผันไปอย่างใดอย่างหนึ่ง

๑๐

ขั้นตอนที่ ๓ ทบทวนนโยบายที่มีอยู่ตลอดจนกำหนดวัตถุประสงค์
 ในขั้นตอนนี้ เราจะทบทวนนโยบายที่อยู่ที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายการพัฒนา เนื่องจาก
 นโยบายถูกกำหนดโดยผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อใช้เป็นทิศทางการดำเนินงาน การทบทวนนโยบายจะทำให้
 วัตถุประสงค์สอดคล้องกับแนวคิดของผู้บริหารท้องถิ่นมากขึ้น

ขั้นตอนที่ ๗ การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา และแนวทางการพัฒนา

เมื่อได้ดำเนินการกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจหลัก วัตถุประสงค์และยุทธศาสตร์การพัฒนาโดย
 อาศัยพื้นฐานการวิเคราะห์ SWOT แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการกำหนดแนวทางการพัฒนาของท้องถิ่นซึ่ง
 ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง แนวคิดหรือวิธีการที่แยกคายันบ่งบอกถึงลักษณะการเคลื่อนไหวของ
 องค์กรว่าจะก้าวไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคตได้อย่างไร อันเป็นการตอบคำถามว่า “ท้องถิ่นจะไปถึง
 จุดมุ่งหมายที่ต้องการได้อย่างไร”

ดังนั้น ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นจึงเป็นกรอบชี้แนะหรือส่วนหัวกระบวนของชุดแผนงาน ซึ่ง
 เป็นการกำหนดวิธีการหรือขั้นตอนที่ท้องถิ่นเลือกที่จะปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ทั้ง
 วัตถุประสงค์รวมและวัตถุประสงค์เฉพาะส่วน และเมื่อได้บรรลุวัตถุประสงค์รวมแล้ว หมายความว่า ย่อม
 บรรลุถึงภารกิจหลักที่ต้องการด้วย ซึ่งจะเห็นได้ว่า ทั้งหมดที่กล่าวมานั้นมีความสำคัญในเชิงตรรกะ (Logical
 Linkage) ซึ่งกันและกันของกระบวนการขั้นตอนและระดับต่างๆ ของแผนพัฒนาท้องถิ่นเชิงกลยุทธ์
 ภายใต้ยุทธศาสตร์ต่างๆ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะกำหนดแนวทาง (หรืออาจเรียกว่า
 ยุทธศาสตร์ย่อย) เพื่อแสดงให้เห็นแนวทางการดำเนินการให้บรรลุยุทธศาสตร์นั้น
 แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่กำหนดไว้ จะต้องนำแนวทางที่ได้ทั้งหมดมาทำการบูรณาการเพื่อ
 ไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน การบูรณาการแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นจะทำให้ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นด้าน
 ต่างๆ ที่สมบูรณ์

ขั้นตอนที่ ๘ การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการกำหนดปริมาณหรือจำนวนสิ่งที่ต้องการให้บรรลุในแต่ละแนวทางการพัฒนาภายในเวลา
 กำหนด จึงมีความเฉพาะเจาะจงในผลที่คาดว่าจะได้รับในเชิงปริมาณตามช่วงเวลาต่างๆ ของกระบวนการ
 ดำเนินงาน

เป้าหมายที่ดีควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

๑. เจ็อนเวลา ควรระบุว่าการทำอะไรให้บรรลุผลเมื่อไหร่
๒. ปริมาณ ที่ต้องการจะเกิดขึ้นในจำนวนเท่าไร
๓. คุณภาพ เป็นสภาพที่พึงปรารถนา
๔. สถานที่ เป็นการระบุถึงเขตพื้นที่ครอบคลุมที่ต้องการ
๕. มีความเป็นไปได้ในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จริง
๖. ควรเป็นข้อความที่แสดงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นภายหลังโครงการสิ้นสุด
๗. กรณีที่มีเป้าหมายมากกว่าหนึ่งเป้าหมาย ควรจัดลำดับความสำคัญหรือความเร่งด่วน เพื่อให้
 เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วน

ในขั้นตอนการกำหนดเป้าหมายนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะสามารถกำหนดตัวชี้วัด
 ผลสำเร็จในเชิงยุทธศาสตร์ไว้ด้วยเพื่อใช้ในกระบวนการติดตามและประเมินผลความสำเร็จของแผนพัฒนา

ขั้นตอนที่ ๙ การอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมา กำหนดแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูลนำมา วิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อไป

เค้าโครงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

บทที่ ๑ บทนำ

องค์ประกอบ ประกอบด้วยลักษณะของแผน วัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยนำเสนอ ดังนี้

- ๑.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา
- ๑.๔ ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

บทที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง อาณาเขต เขตการปกครอง ประชากร การศึกษา สาธารณสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

๒.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของท้องถิ่น ได้แก่ โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคลงบประมาณ และเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ

๒.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในระยะที่ผ่านมา

บทที่ ๓ การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ หลักและแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

- การพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด / อำเภอ
- การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

๑๒

๓.๒ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

- ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย และการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
- ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

บทที่ ๔ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

- ๔.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น
- ๔.๒ พันธกิจของการพัฒนาท้องถิ่น
- ๔.๓ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

บทที่ ๕ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

บทที่ ๖ การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

- การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจาก
๑. เป็นแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต
 ๒. เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง
 ๓. สามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 ๔. เป็นเครื่องมือในการควบคุมกำกับ และติดตามประเมินผลการดำเนินงานว่า เป็นไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่ เพียงใด มีปัญหาอุปสรรคประการใด และมีข้อเสนอแนะเพื่อให้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมต่อไป

บทที่ ๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญของท้องถิ่น

๒.๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญของท้องถิ่น

๑.๑ ที่ตั้ง (แสดงที่ตั้งและห่างระยะห่างจากอำเภอ)

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม ถนนสุวินทวงศ์ หมู่ที่ ๓ ตำบลบ้านทาม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

ทิศเหนือ จดเขตแม่น้ำท่าแห อำเภอประจันตคาม

ทิศใต้ จดเขตแม่น้ำปราจีนบุรี ตำบลศรีมหาโพธิ และตำบลท่าตุม

ทิศตะวันออก จดเขตตำบลวังดาล อำเภอกบินทร์บุรี

ทิศตะวันตก จดเขตตำบลสัมพันธ อำเภอสรีมหาโพธิ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม มีระยะห่างจากอำเภอสรีมหาโพธิประมาณ ๒ กิโลเมตร

๑.๒ เนื้อที่ (แสดงเนื้อที่โดยประมาณเป็นตารางกิโลเมตรและไร่)

เนื้อที่โดยประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม ๒๔.๖๐ ตารางกิโลเมตร

คิดเป็นจำนวนไร่ประมาณ ๑๕,๓๗๕ ไร่

๑.๓ ภูมิประเทศ (แสดงภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม)

ภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม โดยส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ในช่วงฤดูฝน น้ำจะท่วมขังในพื้นที่ตำบลบริเวณที่ติดกับแม่น้ำ ฤดูแล้งจะไม่ขาดแคลนน้ำ ในด้านการเกษตรกรรมและน้ำเพื่อการอุปโภค เนื่องจากมีคลองธรรมชาติหลายคลอง และมีระบบประปาหมู่บ้าน พื้นที่ป่าไม้ไม่มี ส่วนใหญ่เป็นไม้ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและราษฎรปลูกไว้

๑.๔ นวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม มีจำนวน ๘ หมู่บ้าน (แสดงจำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล)

- จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต. เต็มทั้งหมู่บ้าน ๘ หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ ๑ บ้านคลองโพธิ์

หมู่ที่ ๒ บ้านท่าอูดม

หมู่ที่ ๓ บ้านนา

หมู่ที่ ๔ บ้านคลองลัด

หมู่ที่ ๕ บ้านทาม

หมู่ที่ ๖ บ้านวังกะพงษ์

หมู่ที่ ๗ บ้านหาดมะกอก

หมู่ที่ ๘ บ้านท่าแห

- จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต. เต็มบางส่วน - หมู่ ได้แก่ หมู่ที่ -

๑.๕ ท้องถิ่นอื่นในตำบล (แสดงจำนวนในตำบล)

จำนวนเทศบาล - แห่ง

๑.๖ ประชากร

ประชากรทั้งสิ้น ๓,๔๕๘ คน แยกเป็น ชาย ๑,๖๖๒ คน หญิง ๑,๗๙๖ คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๑๕๒ คน/ตารางกิโลเมตร

๑๔

๒. สภาพทางเศรษฐกิจ

๒.๑ อาชีพ (แสดงอาชีพของประชากรในเขต อบต.)

อาชีพของราษฎรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนาเป็นหลัก อาชีพเสริมมีการรับจ้าง ทำไร่ ทำสวน การประมง จักรสาน ทำขนม ปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

๒.๒ หน่วยธุรกิจภายในเขต อบต.

- ธนาคาร	-	แห่ง
- โรงแรม/รีสอร์ท	๑	แห่ง
- ปั้มน้ำมันและก๊าซ	๑	แห่ง
- โรงงานอุตสาหกรรม	๒	แห่ง
- โรงสี	๑	แห่ง
- บ้านเช่า	๑๒	ห้อง
- ร้านค้า	๒๑	แห่ง
- ฟาร์มไก่	๒	แห่ง
- ฟาร์มหมู	-	แห่ง
- อู่ซ่อมรถ	๕	แห่ง
- สมาคมสุนัขเกอร์	๑	แห่ง

๓. สภาพทางสังคม

๓.๑ การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา	๑	แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา	-	แห่ง
- โรงเรียนอาชีวศึกษา	-	แห่ง
- โรงเรียน / สถาบันชั้นสูง	-	แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน/ห้องสมุดประชาชน	-	แห่ง

๓.๒ สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด/สำนักสงฆ์	๔	แห่ง
- มัสยิด	-	แห่ง
- ศาลเจ้า	๑	แห่ง
- โบสถ์	-	แห่ง

๓.๓ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลของรัฐ ขนาด - เดี่ยว - แห่ง
- สถานีอนามัยประจำตำบล/หมู่บ้าน ๑ แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน - แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน - แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐

๓.๔ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ป้อมตำรวจประจำตำบล ๑ แห่ง
- สถานีดับเพลิง - แห่ง

๑๕

๔. การบริการพื้นฐาน

๔.๑ การคมนาคม (แสดงจำนวนและสภาพทางคมนาคมทางบก)

การคมนาคมขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม มีเส้นหลักจำนวน ๒ เส้นคือ

๑. เส้นถนนสุวินทวงศ์ ผ่านหมู่ที่ ๒ , ๓ , ๘ ซึ่งสภาพถนนเป็นทางลาดยาง
๒. เส้นถนนคั่นกั้นน้ำชลประทาน ผ่านหมู่ที่ ๑ , ๒ , ๓ , ๔ , ๕ , ๖ , ๗ สภาพถนนเป็น

ถนนลาดยางการคมนาคมขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม มีเส้นรองซึ่งเป็นถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้านและตำบลจำนวน ๖ เส้น คือ

- ๑ . เป็นถนนเชื่อมต่อจากถนนสุวินทวงศ์ ผ่านหมู่ที่ ๘ ถึงถนนคั่นกั้นน้ำชลประทาน
- ๒ . เส้นถนนเชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๓ กับหมู่ที่ ๘
- ๓ . เส้นถนนเชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๔ กับหมู่ที่ ๕
- ๔ . เส้นถนนเชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๖ กับตำบลบ้านหอย อำเภอประจันตคาม
- ๕ . เส้นถนนเชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๖ กับหมู่ที่ ๗
- ๖ . เส้นถนนเชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๘ กับตำบลสัมพันธ์ ซึ่งเป็นถนนคอนกรีต

ถนนทั้งหมดเป็นถนนลูกรัง และน้ำท่วมขังในฤดูฝน

๔.๒ การโทรคมนาคม

- ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ๑ แห่ง
- สถานีโทรคมนาคมอื่นๆ - แห่ง

๔.๓ การไฟฟ้า (แสดงจำนวนของหมู่บ้านที่ไฟฟ้าเข้าถึงและจำนวนประชากรที่ใช้ไฟฟ้า)

- จำนวนหมู่บ้านที่ไฟฟ้าเข้าถึง ทั้ง ๘ หมู่บ้าน
- จำนวนประชากรที่ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น ๓,๔๕๘ คน (ทุกหลังคาเรือน)

๔.๔ แหล่งน้ำธรรมชาติ

- แม่น้ำ , ลำน้ำ ๒ สาย
- บึง , หนองและอื่นๆ ๖ แห่ง
- คลอง ๑๐ แห่ง

๔.๕ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย ๒ แห่ง
- บ่อน้ำตื้น ๒ แห่ง
- บ่อโยก ๗ ตัว

๕. ข้อมูลอื่นๆ

๕.๑ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ (แสดงทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ใน อบต.)

ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม ไม่มีทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรป่าไม้ โดยส่วนใหญ่เกิดขึ้นเองเป็นส่วนน้อย และบางส่วนเกิดจากการปลูกของราษฎรในตำบล

๕.๒ มวลชนจัดตั้ง

- ลูกเสือชาวบ้าน	๑	รุ่น	๖๐	คน
- อช. , อสม.และกลุ่มเยาวชน	-	รุ่น	๑๐๐	คน
- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	๒	รุ่น	๗๔	คน
- ไทยอาสาป้องกันชาติ	-	รุ่น	-	คน
- กองทุนเพื่อความมั่นคงของชาติ	-	รุ่น	-	คน
- อื่น ๆ (ระบุ)	-	รุ่น	-	คน

๑๖

๒.๒ ศักยภาพในตำบล

ก. ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

(๑) จำนวนบุคลากร

จำนวน	๒๐	คน
ตำแหน่งในสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	๗	คน
แห่งในกองคลัง	๕	คน
ตำแหน่งในกองช่าง	๕	คน
ตำแหน่งในส่วนการศึกษา	๒	คน
ตำแหน่งในส่วนการตรวจสอบภายใน	๑	คน

(๒) ระดับการศึกษาของบุคลากร

ประถมศึกษา	๓	คน
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	๔	คน
ปริญญาตรี	๑๐	คน
สูงกว่าปริญญาตรี	๓	คน

(๓) รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

- การบริการรายรับในปีงบประมาณที่ผ่านมา เปรียบเทียบย้อนหลัง ๕ ปี
- การบริหารรายจ่ายในปีงบประมาณที่ผ่านมา เปรียบเทียบย้อนหลัง ๕ ปี

ปี พ.ศ.	พ.ศ.๒๕๕๔	พ.ศ.๒๕๕๕	พ.ศ.๒๕๕๖	พ.ศ.๒๕๕๗	พ.ศ.๒๕๕๘
รายการ					
รายรับ	๑๖,๔๖๗,๒๐๕.๑๗	๑๒,๘๖๒,๓๗๑.๘๐	๑๗,๘๓๔,๑๘๘.๕๘	๑๖,๖๒๖,๓๓๕.๒๓	๑๗,๗๓๘,๐๐๒.๔๓
รายจ่าย	๑๑,๕๕๑,๑๕๕.๓๐	๑๑,๐๓๓,๐๐๘.๐๙	๑๑,๙๐๕,๖๔๘.๐๖	๑๔,๙๗๙,๗๓๕.๐๙	๑๓,๒๗๘,๖๒๐.๐๗

ข. ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

(๑) การรวมกลุ่มของประชาชน

จำนวนกลุ่มทุกประเภท	๗	กลุ่ม
แยกประเภทกลุ่ม		
- กลุ่มอาชีพ	๕	กลุ่ม

- กลุ่มออมทรัพย์ ๑ กลุ่ม
- กลุ่มเกษตรกรทำนาตำบลบ้านทาม ๑ กลุ่ม

(๒) จุดเด่นของพื้นที่ (ที่เอื้อต่อการพัฒนาตำบล)

มีแหล่งน้ำธรรมชาติหลายสาย และมีแม่น้ำ ๒ สายไหลผ่านเป็นประโยชน์อย่างมากในการทำเกษตรกรรมทุกชนิด รวมทั้งราษฎรในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก

๑๗

๒.๓ ผลการพัฒนาท้องถิ่นในระยะที่ผ่านมา

๑.๑ การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. โครงการกลุ่มเศรษฐกิจชุมชน กลุ่มจัดซื้อปุ๋ยทำนา หมู่ที่ ๑
๒. โครงการส่งเสริมอาชีพ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน หมู่ที่ ๒
- ๓ . โครงการส่งเสริมอาชีพ กลุ่มทำนาปรัง หมู่ที่ ๔,๕,๖,๗
- ๔ . โครงการส่งเสริมอาชีพ กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงปลา หมู่ที่ ๖
- ๕ . โครงการส่งเสริมอาชีพ กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงโค หมู่ที่ ๑,๓,๘
- ๖ . โครงการส่งเสริมอาชีพ กลุ่มไม้ดอกไม้ประดับ หมู่ที่ ๒
- ๗ . โครงการส่งเสริมอาชีพ กลุ่มปลูกผักสวนครัว
- ๘ . โครงการส่งเสริมอาชีพ กลุ่มเกษตรกรอินทรีย์
- ๙ . โครงการก่อสร้างโดม หน้าที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม
- ๑๐ . โครงการจ้างเหมาวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักแบบมีฝาปิด วางท่อกลมระบายน้ำ
- ๑๑ . โครงการก่อสร้างศาลาที่พักริมทาง หมู่ ๒,๗,๘

๑.๒ การดำเนินงานด้านแหล่งน้ำ

๑. โครงการวางท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๒
๒. โครงการวางท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๘ (บ้านนายสมมิตร ภูเดช)
๓. โครงการวางท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๘
๔. โครงการขุดลอกคลอง หมู่ที่ ๔ (บ้านคลองลัด)
๕. โครงการขุดลอกคลอง พร้อมวางท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๕ (คลองยายเกิด)
๖. โครงการขุดลอกคลอง พร้อมวางท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๕ (คลองตาเผือก)

๑.๓ การดำเนินงานด้านสังคม

๑. โครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเอดส์ตามที่แพทย์ได้รับรองและทำการวินิจฉัยในเขตตำบลบ้านทาม
๒. โครงการสร้างหลักประกันรายได้แก่ผู้สูงอายุให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม
๓. โครงการสร้างหลักประกันรายได้แก่คนพิการให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม
๔. โครงการจัดงานรัฐพิธี พิธีทางศาสนา และประเพณีต่างๆ

๕. โครงการกำจัดวัชพืช ตำบลบ้านทาม
๖. โครงการจัดซื้อวัสดุซ่อมแซมบ้านผู้ยากไร้ ตามโครงการช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยให้กับผู้
มีรายได้น้อยและด้อยโอกาสทางสังคม

๗. โครงการปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาล
๘. โครงการสมทบกองทุนหลักประกันสุขภาพ (สปสช.)
๙. โครงการสนับสนุนกิจกรรมบ้านเมื่อน่าอยู่ในตำบล
๑๐. โครงการพัฒนาเส้นทางสาธารณะและบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์ภายในตำบล

บ้านทาม

๑๑. โครงการอุดหนุนเหล่ากาชาดจังหวัดปราจีนบุรี
๑๒. โครงการหน่วยบำบัดทุกข์ บำรุงสุข สร้างรอยยิ้มให้ประชาชน ประจำปี ๒๕๕๘
๑๓. โครงการอุดหนุนกิจการโครงการด้านเศรษฐกิจพอเพียงให้กับอำเภอศรีมหาโพธิ
๑๔. โครงการอุดหนุนกิจการโครงการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้กับอำเภอศรีมหาโพธิ

๑๘

๑๕. โครงการอุดหนุนกิจการโครงการฝึกอบรมและพัฒนาประสิทธิภาพผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน
ให้กับศรีมหาโพธิ

๑๖. โครงการอุดหนุนกิจการโครงการ พัฒนาประสิทธิภาพคณะกรรมการและสมาชิกศูนย์
ประสานงาน อปพร. ให้กับอำเภอศรีมหาโพธิ

๑๗. โครงการจัดส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม/ฝึกทบทวนหลักสูตร อาสาสมัครป้องกัน
ภัยฝ่ายพลเรือน

๑๘. โครงการช่วยเหลือผู้ได้รับความเดือดร้อนจากการเกิดวาตภัย
๑๙. โครงการช่วยเหลือผู้ได้รับความเดือดร้อนจากการเกิดอุทกภัย

๑.๔ การดำเนินงานด้านสาธารณสุข

๑. โครงการจัดซื้อวัคซีนป้องกันพิษสุนัขบ้า วัคซีนป้องกันโรคต่างๆ เคมีภัณฑ์และเวชภัณฑ์
ต่างๆ

๒. โครงการป้องกันไข้เลือดออก

๓. โครงการอุดหนุน ให้กับศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศมสช.) หมู่ที่ ๑-๘ ตำบล

บ้านทาม

๑.๕ การดำเนินงานด้านการเมือง การบริหาร

๑. โครงการ อบต. สัญจรเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารร้องเรียนในด้านต่างๆ การออกเคลื่อนที่
๒. โครงการฝึกอบรม สัมมนาและการเดินทางไปราชการ รวมทั้งค่าธรรมเนียม

ค่าลงทะเบียนของสมาชิกสภา คณะผู้บริหาร พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง

๓. โครงการการเลือกตั้งผู้บริหาร และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม
๔. โครงการจัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์สำนักงาน
๕. โครงการซ่อมแซมที่ดินและสิ่งก่อสร้าง หมู่ที่ ๑-๘ ขององค์การบริหารส่วนตำบล

บ้านทาม

๖. โครงการจัดซื้อวัสดุกีฬา

๗. โครงการปรับปรุงครุภัณฑ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

บ้านทาม

๘. โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายศูนย์รวมข้อมูลข่าวสารการจัดซื้อหรือจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลระดับอำเภอ

๑.๖ การดำเนินงานด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๑. โครงการอุดหนุนอาหารกลางวันให้แก่เด็กนักเรียนโรงเรียนวัดอรุญไพโรศรี
 ๒. โครงการกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ
 ๓. โครงการจัดซื้ออาหารเสริม(นม) ให้แก่เด็กในศูนย์เด็กเล็กนักเรียนอนุบาล-ประถมศึกษาปีที่ ๔
 ๔. โครงการสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนาเด็กเล็กในด้านต่างๆ วัสดุการศึกษา
 ๕. โครงการอินเทอร์เน็ตตำบล
 ๖. โครงการซ่อมแซมเสียงไร้สาย
 ๗. โครงการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
 ๘. โครงการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลต้านยาเสพติดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม
- ประจำปี

๑๙

๙. โครงการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลสานสัมพันธ์ต้านยาเสพติด
 ๑๐. โครงการทัศนศึกษาศึกษาดูงานแหล่งเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมและศาสนาสถานทางพระพุทธศาสนา
๑๑. โครงการแห่เทียนเข้าพรรษาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม
๑๒. โครงการอุดหนุนกิจการโครงการจัดกิจกรรมเทศกาลมาฆปุรณมีศรีปราจีน ให้กับสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดปราจีนบุรี

๑๓. โครงการจัดกิจกรรมวันปิยมหาราช ๒๓ ตุลาคม

๑.๗ การดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. โครงการจัดทำแปลงนาสาธิต ตำบลบ้านทาม
๒. โครงการจัดซื้อถังพลาสติกมีฝาปิด(ถังขยะ) เพื่อรองรับขยะในเขตตำบลบ้านทาม

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ หลักและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม ได้กำหนดเป้าหมายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาอำเภอแบบบูรณาการ โดยมุ่งเน้นเสริมสร้างศักยภาพของเขตการปกครองในทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การศึกษาและสังคม การพัฒนาการเมืองและการบริหาร และด้านการบริหารการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม ได้กำหนดยุทธศาสตร์ และดำเนินการตามแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นหลักของการพัฒนาจากนโยบายระดับต่างๆ

๑. นโยบายระดับชาติ

สาระสำคัญของแนวความคิดการวางแผนพัฒนาประเทศ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ได้ดังนี้

วิสัยทัศน์

" สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง"

พันธกิจ

(๑) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

(๒) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

(๓) พัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิด สร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๔) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข

(๒) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ

๒๑

(๓) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ

(๔) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ มี ๖ ประการ คือ

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

๒. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๓. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

๔. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

๖. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ สู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คือ ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้าง

เศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

ปัจจัยแวดล้อมและความสามารถในการแข่งขันปัจจุบันของไทย โดยสถาบันการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่สำคัญของโลก ทั้งสถาบันการจัดการนานาชาติ (International

Institute for Management Development : IMD) และการประชุมเวทีเศรษฐกิจโลก (WORLD Economic Forum : WEF) มีข้อสรุปตรงกันว่า ประเทศไทยยังมีความอ่อนแอด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยตัวชี้วัดหลักด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวนบุคลากรทางการวิจัยและพัฒนา จำนวนสิทธิบัตรและการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ยังเป็นข้อจำกัดต่อการนำองค์ความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศโดยรวม

นอกจากนี้ หน่วยงานต่างๆ ภายใต้ระบบวิจัยของไทย ยังขาดการบูรณาการในการทำงานระหว่างกัน รวมทั้งขาดกลไกที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเชื่อมโยงการวิจัยระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน และการจัดการความเสี่ยง ตลอดจนการจัดการจัดสรรผลประโยชน์ที่เกิดจากการวิจัยและพัฒนาในเชิงพาณิชย์ยังไม่ชัดเจน ทำให้ไม่สามารถนำผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ได้เท่าที่ควร

แนวทางในการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ได้แก่

๑. สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ระบบการให้สิ่งจูงใจ จัดตั้งกองทุนร่วมภาครัฐและเอกชน
๒. ส่งเสริมโครงการลงทุนวิจัยและพัฒนาขนาดใหญ่ ในสาขาที่เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศ
๓. ปรับระบบบริหารจัดการ มีการประสานและเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมี

บูรณาการ

๔. เร่งพัฒนาอุทยานวิทยาศาสตร์ ศูนย์ความเป็นเลิศ ศูนย์บ่มเพาะ สถาบันวิจัยและพัฒนา สถาบันวิจัยเฉพาะทางในสาขาวิทยาศาสตร์ ศูนย์บริการวิเคราะห์ทดสอบ สนับสนุนให้ภาคเอกชนและนักลงทุนต่างประเทศ จัดตั้งศูนย์วิจัยในประเทศไทย นำข้อมูลภูมิสารสนเทศมาประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ

๒๒

๕. ส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงพาณิชย์และชุมชน

๖. พัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และนักวิจัยให้เพียงพอทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ บูรณาการระหว่างการเรียนรู้และการทำงานจริงในสถานประกอบการ

๗. สนับสนุนนักเรียนทุน ผู้มีความสามารถพิเศษ พัฒนาครัววิทยาศาสตร์ รูปแบบและสื่อการเรียนการสอน สร้างความตระหนักของประชาชนให้เรียนรู้ คิด และทำอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ เปิดโอกาสให้เข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้อย่างทั่วถึง

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศ

แนวคิดหลัก

ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม ขณะที่การทบทวนผลการพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมาสะท้อนปัญหาเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ สังคมสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการประเทศที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว ทั้งมีความเสี่ยงในหลายมิติที่อาจทำให้ปัญหาต่างๆ รุนแรงมากขึ้น การพัฒนาประเทศไทยในอนาคต จึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมและสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศให้เข้มแข็งภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างมั่นคงกรอบแนวคิดการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงมีแนวคิดที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘-๑๐ โดยยังคงยึดหลักการปฏิบัติตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกภาคส่วน ทุกระดับ ยึดแนวคิดการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มีการเชื่อมโยงทุกมิติของ

การพัฒนาอย่างบูรณาการทั้งมิติตัวคน สังคมเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมือง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ขณะเดียวกันให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในกระบวนการพัฒนาประเทศ

ทิศทางการพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้ตระหนักถึงสถานการณ์และความเสี่ยงซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกและภายในประเทศ โดยเฉพาะภาวะผันผวนด้านเศรษฐกิจพลังงาน และภูมิอากาศ ที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อประเทศไทยทั้งเชิงบวกและลบ ดังนั้น ทิศทางการบริหารจัดการประเทศภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเป็นการใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศเพื่อสร้างความเข้มแข็งและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศที่เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตภาคเกษตร และการประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค ซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ เพื่อสามารถใช้โอกาสที่เกิดขึ้นและเพิ่มภูมิคุ้มกันของทุนที่มีอยู่ในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม พร้อมก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องสร้างความพร้อมสำหรับเชื่อมโยงด้านกายภาพทั้งโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพคน การเสริมสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพ

๒๓

มาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศที่สำคัญ ได้แก่ การเสริมสร้างทุนสังคม (ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนทางวัฒนธรรม) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชนสามารถจัดการความเสี่ยง และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม สำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ (ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน) มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง โดยใช้ภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ บนพื้นฐานการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในส่วนการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหาร การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตร มุ่งสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไหนด้านสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการเพิ่มบทบาทไทยในเวทีประชาคมโลก ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการประเทศเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบราชการและข้าราชการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาระบบและกลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างมีส่วนร่วม ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมและสร้างความเป็น

ธรรมในการเข้าถึงทรัพยากร ควบคู่ไปกับปลูกจิตสำนึก ค่านิยมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลแก่ประชาชนทุกกลุ่ม

นโยบายการพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัด

“ปราจีนบุรีเป็นเมืองน่าอยู่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศชั้นนำของภาคตะวันออก”
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมปัจจัยที่เอื้อต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด

เป้าประสงค์

๑. เป็นแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว และการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด ได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างรายได้

กลยุทธ์

- พัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- ส่งเสริมการตลาดแบบบูรณาการ
- พัฒนาเส้นทางและเครือข่ายคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยว/การค้า/การลงทุน
- พัฒนาระบบ ICT เพื่อการท่องเที่ยวและการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด
- พัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการ เสริมสร้างความปลอดภัยและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อมยั่งยืน
- ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรอินทรีย์ อุตสาหกรรมสะอาดเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การค้าและการบริการที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของจังหวัด

๒๔

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม

เป้าประสงค์

- ภูมินิเวศแหล่งน้ำได้รับการพัฒนาให้เอื้อประโยชน์ต่อวิถีชุมชน

กลยุทธ์

- การพัฒนาระบบน้ำ/แหล่งน้ำต้นทุนเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรม ประมง และการท่องเที่ยว
- พัฒนาระบบน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอ
- เสริมสร้างมาตรการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยจากน้ำท่วม
- เสริมสร้างมาตรการรักษาคุณภาพน้ำ
- เสริมสร้างแรงจูงใจในการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างมีส่วนร่วม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีขีดความสามารถในการพึ่งตนเองและปรับตัว

เป้าประสงค์

- ประชาชนมีความรู้ความสามารถ และทักษะอาชีพ เศรษฐกิจและสังคม และสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

๒. ชุมชนเกิดกระบวนการเรียนรู้ในการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมความรู้ความสามารถและฝึกทักษะอาชีพ

๒. ส่งเสริมความรู้ด้านการตลาดให้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการ

๓. ส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีความปลอดภัยในการทำงาน

๔. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน

๕. ส่งเสริมกระบวนการในการจัดทำแผนชุมชน

ค่านิยม : “บริหารงานแบบบูรณาการโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ ยึดหลักธรรมาภิบาล”

นโยบายการพัฒนาอำเภอ

วิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอ

“เป็นเมืองเกษตรกรรมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการดำเนินงานตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทั้งในภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

๒. ปรับปรุงกลไกการบริหารงานทุกระดับให้เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. พัฒนาผู้นำ/กลุ่ม/องค์กร/เครือข่ายและชุมชนให้เข้มแข็งสามารถดำเนินการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. แก้ไขปัญหาความยากจน/ยาเสพติด/ภัยธรรมชาติและดูแลผู้ด้อยโอกาส

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. เพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและดิน

๒. เพิ่มศักยภาพบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการดำเนินงานตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และพัฒนา OTOP

๔. การบริหารจัดการกิจการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและดิน

๑.๑ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน

๑.๒ ปรับปรุงดินในพื้นที่การเกษตร

๑.๓ ส่งเสริมการจัดทำแปลงสาธิต/ศูนย์การเรียนรู้ด้านการเกษตรและอื่นๆ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการส่งเสริมตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทั้งในด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

๒.๒ ปรับปรุงกลไกการบริหารงานด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓ พัฒนาศูนย์ส่งเสริม/เรียนรู้ เศรษฐกิจพอเพียงระดับชุมชนและหมู่บ้านต้นแบบ

๒.๔ ส่งเสริมสนับสนุนการปลูกไม้ยืนต้น ปลูกป่าชุมชนในระดับชุมชนและครัวเรือน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และพัฒนา OTOP

๓.๑ ปรับปรุงกลไกการบริหารงานด้านการท่องเที่ยวและพัฒนา OTOP

๓.๒ ส่งเสริมการดำเนินงาน OTOP และวิสาหกิจชุมชน

๓.๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวแม่น้ำปราจีนบุรี หมู่บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงและหมู่บ้านท่องเที่ยว OTOP

๓.๔ ค้นหาภูมิปัญญาเพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารการจัดการกิจการบ้านเมืองที่ดี

๔.๑ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและการจราจรให้เหมาะสมกับสภาพปัญหา

๔.๒ ปรับปรุง/พัฒนา การให้บริการประชาชน

๔.๓ แก้ไขปัญหาความยากจนและยาเสพติด

๔.๔ การดูแลผู้ด้อยโอกาสและแก้ไขปัญหาภัยธรรมชาติ

๔.๕ การป้องกันโรคระบาดต่างๆ

๔.๖ ปรับปรุงกลไกการบริหารงานหมู่บ้าน/ชุมชน

๔.๗ พัฒนา/ส่งเสริม กลุ่ม/องค์กร/เครือข่าย และชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง

๔.๘ สร้างแรงจูงใจโดยการประกวด/ให้รางวัลดีเด่นในด้านต่างๆ

๒๖

๓.๒ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

- ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาของท้องถิ่น ประกอบด้วย ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย และการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

ท้องถิ่นได้วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการการพัฒนาท้องถิ่น โดยพิจารณาจากความต้องการของประชาชนโดยดูจากปัจจัย ดังนี้ประกอบคือ

๑. พื้นที่เป้าหมายและกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งได้ระบุปัญหาความสำคัญและความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งความต้องการโดยใช้ข้อมูลจากแผนพัฒนาตำบล ๕ ปี (๒๕๕๓ - ๒๕๕๗) รวมทั้งข้อมูลจากจปฐ. และ กชช ๒ ค. รวมทั้งการกำหนดแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมดังนี้

๑.๑ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ อันเป็นปัญหาที่เกิดจากความยากจน รายได้น้อย การขาดที่ดินทำกิน ปัญหาราคาพืชผลการเกษตรตกต่ำ ปัญหาด้านการรวมกลุ่มเพื่อการส่งเสริมอาชีพ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๘ หมู่บ้าน

แนวทางการพัฒนาและการดำเนินการ โดยการส่งเสริมและแก้ไขด้านการเกษตรแก่ราษฎร การส่งเสริมการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ปุ๋ยคอก แทนการใช้ปุ๋ยเคมีเพื่อลดต้นทุนการผลิต การขุดลอก คู คลอง แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การจัดสรรที่ดินทำกิน การประสานความร่วมมือในการแทรกแซงราคาพืชผลทางการเกษตร การต่อรองพ่อค้าคนกลาง การส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนแก่ราษฎรในการทำเกษตรกรรม เช่น โครงการร้านค้าชุมชน ตลาดกลางชุมชน ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริม เช่น โครงการสานแข่ง สานหมวก การทำผลไม้แช่อิ่มตามโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ การส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการว่างงาน และฝึกอาชีพตามความต้องการ รวมทั้งการให้เงินทุนสนับสนุนในการประกอบอาชีพ

๑.๒ ปัญหาด้านสังคม ประกอบไปด้วยปัญหาด้านยาเสพติดในชุมชน ปัญหาด้านการยกระดับคุณภาพชีวิต การส่งเสริมสวัสดิการ และนันทนาการ รวมทั้งการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ปัญหาด้านการว่างงานปัญหาด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมทั้งสิ้น ๘ หมู่บ้าน

แนวทางในการพัฒนาและเป็นไปตามความต้องการของราษฎร โดยดำเนินการ การส่งเสริมและอบรมให้ความรู้ในด้านการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดของหมู่บ้าน ตำบล การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด การเข้าค่ายอาสาเพื่อสร้างความเข้มแข็งและความสามัคคีในชุมชน การส่งเสริมการออกกำลังกาย การสร้างลานกีฬา สวนสาธารณะ จัดการแข่งขันกีฬาในตำบลของทั้งเด็ก เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น การพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ การยกระดับรายได้ ส่งเสริมสวัสดิการต่างๆ แก่ผู้สูงอายุผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ว่างงานในการจัดหางานและส่งเสริมการประกอบอาชีพ การรวมกลุ่มอาชีพ การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดอาหารกลางวันแก่เด็กนักเรียนที่ขาดแคลน อุปกรณ์การศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต การส่งเสริมและพัฒนาความรู้ในระบอบประชาธิปไตย การจัดอบรมให้ความรู้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณภัย ยาเสพติดต่างๆ ในท้องถิ่น รวมทั้งการเฝ้าระวัง เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑.๓ ปัญหาด้านแหล่งน้ำ โดยเป็นปัญหาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรม เช่น แหล่งน้ำไม่เพียงพอในการเกษตรกรรม การอุปโภค บริโภคต่างๆ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๕ หมู่บ้าน

แนวทางในการพัฒนาและดำเนินการโดยส่งเสริมและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรกรรมโดยการขุดลอก คู คลองแหล่งน้ำสาธารณะที่ตื้นเขิน การวางท่อระบายน้ำ การสร้างคันกั้นน้ำเพื่อกักเก็บน้ำ การขุดสระน้ำ เพื่อเป็นแหล่งน้ำ อุปโภค บริโภคในครัวเรือน หมู่บ้าน

๑.๔ ปัญหาด้านสาธารณสุข โดยแบ่งเป็นปัญหาด้านสุขภาพอนามัย การแพร่ระบาดของโรค การติดต่อของโรค ซึ่งเป็นปัญหาของราษฎรในท้องถิ่นที่ได้รับผลกระทบในด้านสุขภาพอนามัย ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๘ หมู่บ้าน

แนวทางในการพัฒนาและดำเนินการโดยอบรมให้ความรู้ในด้านสาธารณสุขมูลฐาน การให้ความช่วยเหลือการดูแลรักษาพยาบาลรวมทั้ง การป้องกันแก้ไขโรคต่างๆ ที่เกิดขึ้น การให้คำแนะนำต่างๆ และการป้องกันการแพร่ของโรคต่างๆ เช่น การจัดหาทรายอะเบท การฉีดยาพ่นหมอกควัน เพื่อป้องกันโรคไข เลือดออกตามหมู่บ้าน การฉีดยาสุนัขเพื่อป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าให้กับสุนัขตามบ้านเรือนต่างๆ ในท้องถิ่นโดย บริการฟรี การให้ความรู้ในการป้องกันโรคเอดส์ และการอยู่ร่วมกันของคนปกติกับผู้ป่วยโรคเอดส์

๑.๕ ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยแบ่งเป็น ปัญหาด้านการคมนาคม ระบบการระบาย น้ำ ด้านการไฟฟ้า ด้านการติดต่อสื่อสาร ซึ่งยังไม่เพียงพอต่อความต้องการเท่าที่ควร ซึ่งต้องได้รับการแก้ไข และปรับปรุงเพิ่มเติม ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๘ หมู่บ้าน

แนวทางในการพัฒนาและความต้องการของราษฎรในท้องถิ่นโดยปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน ต่างๆ ทางเข้าหมู่บ้านให้ได้รับความสะดวกมากยิ่งขึ้น การสร้างถนน การปรับปรุงคันถนน คันกั้นน้ำ ทางวาง ท่อระบายน้ำ เพื่อส่งน้ำด้านเกษตรกรรม รวมทั้งการขนส่งพืชผลทางการเกษตรของราษฎรในหมู่บ้าน การ ติดตั้งตู้โทรศัพท์ ติดตั้งโทรศัพท์หมู่บ้าน และตามบ้านเรือน โดยประสานกับองค์การโทรศัพท์ การติดตั้งไฟฟ้า ของหมู่บ้านที่ยังขาดแคลนไฟฟ้าใช้ ซึ่งมีจำนวน ๓ หลังคาเรือนทั้งตำบล การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะตาม หมู่บ้าน เพื่อให้ได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางสัญจรไป - มาของราษฎรในหมู่บ้าน ตำบล

๑.๖ ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยแบ่งเป็นปัญหาด้านการขาดแคลน อาหารกลางวันของเด็กนักเรียนซึ่งยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ การส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี การศาสนา ต่างๆ รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นยังไม่เพียงพอเท่าที่ควร ซึ่งโรงเรียนในเขตตำบลมีจำนวนทั้งสิ้น ๑ โรงเรียน และการส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีจำนวนทั้งสิ้น ๘ หมู่บ้าน

แนวทางในการพัฒนาและดำเนินการ โดยการส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณในการจัดสรรอาหาร กลางวันที่เพียงพอต่อความต้องการของเด็กนักเรียน การส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น เช่น ลอยกระทง สงกรานต์ เป็นประจำทุกปี รวมทั้งการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นของทุกหมู่บ้านให้ได้รับการสนับสนุนและเป็นที่เชิดชูใน ระดับท้องถิ่น ระดับอำเภอ จังหวัดต่อๆ ไปรวมทั้งการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ประเพณีท้องถิ่นอันดีงามให้ได้รับทราบทั่วไป

๑.๗ ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยแบ่งเป็น ปัญหาด้านมลภาวะทางน้ำ ทางอากาศ ปัญหาด้านขยะมูลฝอย และปัญหาด้านที่สาธารณสุขประโยชน์ ซึ่งต้องได้รับการส่งเสริมปรับปรุงและ แก้ไข ปัญหาในด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีจำนวนทั้งสิ้น ๘ หมู่บ้าน

โดยแนวทางในการพัฒนาและดำเนินการคือ การอบรมให้ความรู้รวมทั้งการสร้าง ความตระหนัก ความสำนึกให้แก่ราษฎรในท้องถิ่น การอธิบายถึงผลเสียอันเกิดจากมลภาวะทางน้ำ ทางอากาศและ ขยะมูลฝอยที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม และบ้านเรือนราษฎร โดยรณรงค์ร่วมมือกันในการป้องกันและ แก้ไขปัญหามลพิษ เช่น การไม่ทิ้งขยะมูลฝอย ของเสียต่างๆ ในแม่น้ำการหามาตรการที่ถูกวิธีในการกำจัดขยะ มูลฝอยและน้ำเสียต่างๆ ของโรงงานและราษฎรในท้องถิ่น เช่น การบำบัดน้ำเสียตามกรรมวิธีก่อนปล่อยสู่ แหล่งน้ำธรรมชาติ การฝังกลบ การเผากลบขยะที่ถูกวิธีที่จะไม่ก่อให้เกิดมลพิษ การสร้างเตาเผาขยะประจำ หมู่บ้านในทุกหมู่บ้านเป็นต้น การบุกรุกที่สาธารณะต่างๆ ในท้องถิ่น เช่น บุกรุกคลอง หนอง ที่สาธารณะ ประโยชน์ที่ประชาชนใช้ร่วมกัน การไม่ทำลายระบบสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศน์ต่างๆ ของสิ่งแวดล้อม โดยหา

มาตรการ เช่นให้ลดการบุกรุก ของราษฎรออกจากที่สาธารณะประโยชน์ การไม่ตัดไม้ต่างๆ ที่เป็นต้นไม้ที่อยู่ในเขตที่สาธารณะ ซึ่งฝ่าฝืนจะต้องถูกดำเนินการตามกฎหมายทันที

๒๘

- ขอบข่ายและปริมาณของปัญหาของท้องถิ่น

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหาที่เกิดขึ้น ที่เป็นปัญหาเร่งด่วนของท้องถิ่น เรียงลำดับความสำคัญและความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งที่เป็นความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ ดังนี้

๑. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ซึ่งต้องแก้ไขและเป็นความต้องการของประชาชนในลำดับแรกคือ ปัญหาความยากจน รายได้น้อย การขาดที่ดินทำกิน การรวมกลุ่มเพื่อส่งเสริมอาชีพ ปัญหาราคาพืชผลตกต่ำ ซึ่งราษฎรในท้องถิ่นมีความต้องการในการส่งเสริมอาชีพเพิ่มเติม การสนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพ การให้ความรู้ในการประกอบอาชีพทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริม แหล่งน้ำการเกษตรกรรม

๒. ปัญหาด้านสังคม การแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน การอบรมให้ความรู้ในการป้องกันแก้ไขปัญหา การส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้พิการ ผู้สูงอายุ รวมทั้งส่งเสริมอาชีพแก่ผู้ว่างงานโดยการฝึกอาชีพ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในทุกๆ ด้าน การเฝ้าระวัง การให้ความช่วยเหลือต่างๆ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้งต่างๆ

๓. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ ให้ได้รับการแก้ไขแหล่งน้ำด้านการเกษตรกรรม การขุดลอก คู คลอง แหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์ การวางท่อระบายน้ำ การสร้างคันกันน้ำ การขุดสระน้ำ เพื่อเป็นประโยชน์ในด้าน การเกษตรกรรม การอุปโภค บริโภคต่างๆ ของราษฎรในท้องถิ่น

๔. ปัญหาด้านสาธารณสุข การให้ความรู้และให้ความช่วยเหลือในด้านการสาธารณสุขขั้นมูลฐาน การให้บริการในการกำจัดโรคพิษสุนัขบ้า โรคไข้เลือดออก การป้องกันให้ความรู้ในการแก้ไขปัญหาโรคติดต่อต่างๆ เช่นโรคเอดส์ เป็นต้น

๕. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน แก้ไขในด้านการคมนาคม การสัญจรไป-มาของราษฎร การชนที่ชนผลทางการเกษตรกรรม ระบบระบายน้ำในด้านการคมนาคม การติดตั้งตู้โทรศัพท์สาธารณะ ไฟฟ้า สาธารณะในหมู่บ้าน และตามบ้านเรือนที่ยังขาดแคลนไฟฟ้า และโทรศัพท์ในชุมชนให้ได้รับความสะดวกสบาย

๖. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ให้มีการส่งเสริมอาหารกลางวันแก่นักเรียน ที่ยากจนและขาดแคลนเพื่อเพียงพอต่อความต้องการ การส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีอันดีงานในท้องถิ่น เช่น ประเพณีสงกรานต์ ลอยกระทง การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ได้รับการพัฒนาและเป็นที่ยอมรับของสังคม แก่บุคคลทั่วไป ทั้งในระดับท้องถิ่นระดับภูมิภาคหรือระดับประเทศ

๗. ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมและป้องกันแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ในด้านต่างๆ ให้ได้รับการแก้ไข การอบรมให้ความรู้ การสร้างความตระหนักถึงโทษของภาวะแวดล้อมเป็นพิษ การกำจัดของเสียต่างๆ ก่อนปล่อยออกสู่ธรรมชาติและระบบนิเวศน์ - การคาดการณ์แนวโน้มทิศทางการเปลี่ยนแปลงของปัญหา และสถานการณ์ในอนาคต

ในการคาดการณ์แนวโน้มทิศทางการเปลี่ยนแปลงของปัญหา และสถานการณ์ที่อาจเปลี่ยนแปลงไปในอนาคตนั้นอาจมีการเปลี่ยนแปลงในบางส่วน เช่น การเปลี่ยนแปลงในด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ซึ่งในขณะนี้ความจำเป็นในด้านนี้ของราษฎรในท้องถิ่นมีน้อยลง เนื่องจากปัจจัยในภาพรวมที่ ทุกคนได้รับ ประโยชน์โดยส่วนรวม รวมทั้งปัญหาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ซึ่งมีแนวโน้มความต้องการลดลงเนื่องจากมี แหล่งน้ำที่เพียงพอต่อความต้องการในขณะนี้เกือบทั้งตำบลแล้ว แต่แนวโน้มที่เป็นความต้องการในอนาคตที่ เพิ่มมากขึ้น คือ ปัญหาด้านการเศรษฐกิจความเป็นอยู่ของราษฎร การรวมกลุ่มอาชีพ ความต้องการยกระดับ รายได้มีความต้องการเพิ่มสูงขึ้นทุกขณะ และเป็นความต้องเร่งด่วนของราษฎรเป็นอันดับแรก รวมทั้งปัญหา ด้านสังคมที่ต้องการให้ได้รับการแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุข การติดต่อของโรคระบาดที่นับวันจะทวีความ รุนแรงและร้ายแรงมากยิ่งขึ้น รวมทั้งปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งประชากรมีเพิ่มมากขึ้นแต่ทรัพยากรมีจำนวน จำกัด ลดลงและถูกทำลายเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะต้องแก้ไขต่อไปในระยะเวลายันใกล้นี้โดยด่วน

๒๙

- ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการ พัฒนาในอนาคตของท้องถิ่นด้วยเทคนิค SWOT Analysis

ในการวิเคราะห์ศักยภาพและโอกาสการพัฒนา เป็นการนำหลักเทคนิคมาใช้ในการพิจารณา ข้อมูล เพื่อนำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยพิจารณาปัจจัยสภาวะแวดล้อมภายใน ท้องถิ่น ปัจจัยสภาวะแวดล้อมภายนอกซึ่งทำให้สามารถตระหนักถึงจุดแข็ง จุดอ่อนโอกาส และอุปสรรค เพื่อเป็นการประเมินศักยภาพและกำหนดทิศทางเป้าหมายในอนาคตได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนี้

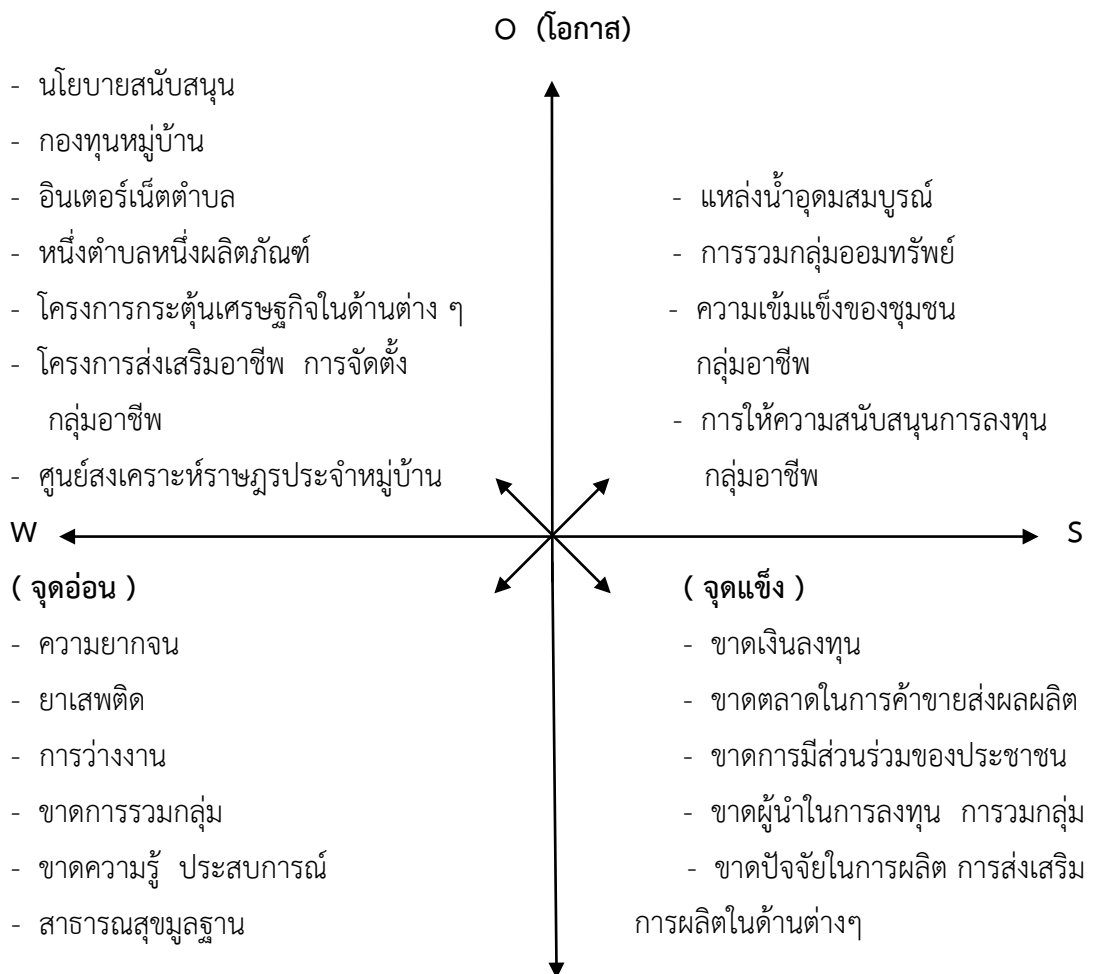
๑) จุดแข็ง (Strength) ของท้องถิ่นและพื้นที่ เช่น มีภารกิจในการบริหารการพัฒนา การ บำบัดทุกข์ บำรุงสุขมีแหล่งทรัพยากรน้ำที่อุดมสมบูรณ์ มีประปาใช้เกือบทุกครัวเรือน มีการรวมกลุ่มออม ทรัพย์ กลุ่มอาชีพเข้มแข็ง ชุมชนเข้มแข็ง

๒) จุดอ่อน (Weakens) ของท้องถิ่นและพื้นที่ เช่น ความยากจน รายได้น้อย โรคระบาด ยาเสพติด สาธารณสุขมูลฐาน การศึกษา ที่ดินมีจำกัด ประชาชนขาดความรู้เรื่องบริหารเงินทุน ดินมีปัญหาใน บางพื้นที่ บางหมู่บ้าน คนหนุ่มสาวไปทำงานโรงงานไม่สนใจงานในด้านกลุ่มเกษตรกรและกลุ่มอาชีพ การว่างงาน ราคาพืชผลการเกษตรตกต่ำ สภาวะภัยธรรมชาติ น้ำท่วมในฤดูฝน เป็นต้น

๓) โอกาส (Opportunity) ของท้องถิ่นและพื้นที่ที่ได้ดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล รวมทั้ง มีโครงการ ส่งเสริมสนับสนุนการรวมกลุ่ม การประกอบอาชีพ เช่น ส่งเสริมสนับสนุนกองทุนหมู่บ้าน และ ชุมชนเมือง อินเทอร์เน็ตตำบล ธนาคารประชาชน หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ งบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจ กข.กจ. ส่งเสริมอาชีพจัดกลุ่มอาชีพ สร้างความเข้มแข็งของชุมชน ส่งเสริมศูนย์ส่งเสริมสหกรณ์ราษฎรประจำ หมู่บ้าน ส่งเสริมอาชีพเกษตรกร พัฒนาแหล่งน้ำด้านการเกษตร พัฒนาแหล่งน้ำด้านการเกษตรกรรม เป็น ต้น

๔) ข้อจำกัด (Threaten) ของท้องถิ่นและพื้นที่ เช่น ประชาชนในท้องถิ่นบางส่วนยังไม่ค่อย ให้ความร่วมมือในการรวมกลุ่ม ขาดงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น ขาดตลาดรองรับซื้อพืชผลทางการ เกษตรอันเป็นผลให้พืชผลเสียหายขาดการกำหนดทิศทาง เป็นเป้าหมายการบริหารการพัฒนาเนื่องจาก ประชาชนบางส่วน รวมทั้งผู้นำท้องถิ่นยังไม่มี ความเข้าใจในการให้ความสำคัญกับการบูรณาการในการ กำหนดทิศทาง และการพัฒนาท้องถิ่น เป็นต้น

แบบการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่างๆ ในพื้นที่ตำบล

T (ข้อจำกัด)

๓๑

บทที่ ๔

วิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๔.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น

องค์ประกอบ ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์การพัฒนา แนวทางการพัฒนาจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา รวมทั้งนโยบายการพัฒนาจังหวัด นโยบายการพัฒนาอำเภอ และนโยบายการพัฒนาของผู้บริหารโดยนำเสนอ ดังนี้

“ ส่งเสริมการศึกษา พัฒนาอาชีพเพิ่มรายได้ มุ่งเน้นการเกษตรแบบพอเพียง รักษาวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม พัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน ”

ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

- มีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสมในการทำเกษตรกรรม โดยประชาชนส่วนใหญ่ในท้องถิ่น ประกอบอาชีพเกษตรกรรมประมง พืชสวนพืชไร่ ระบบการเกษตรกรรมแบบผสมผสาน มีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกสบาย บนพื้นฐานของเศรษฐกิจชุมชนที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นและชุมชน เป็นไปเพื่อการพัฒนาตนเองและพึ่งพาตนเอง ภายใต้การมีส่วนร่วมขององค์กรภาครัฐ องค์กรท้องถิ่น ภาคเอกชนและประชาชนในท้องถิ่น

- มีระบบสังคมที่เป็นอยู่เรียบง่าย เข้มแข็ง มีส่วนร่วมในทางการเมือง เศรษฐกิจสังคม ตรวจสอบการทำงานของนักการเมืองท้องถิ่นและในระดับต่างๆ มีความเข้าใจรับผิดชอบ รวมทั้งสิทธิหน้าที่พึงมีเอื้อเพื่อ อารี วรรคค่าแก่การคงไว้ซึ่งระบบสังคมที่มีคุณธรรมในปัจจุบัน มีการบริการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพ ครอบคลุมเป็นธรรม ประชาชนมีสุขภาพดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และโรคภัยต่างๆ และการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ก้าวหน้าและกลุ่มอาชีพ ผสมผสานกับเทคโนโลยีสมัยใหม่โดยความร่วมมือของภาครัฐ ภาคประชาชน องค์กรต่างๆ และประชาชนในท้องถิ่น

- มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยประชาชนในทุกกระดับมีส่วนร่วมในการดูแลรับผิดชอบ และตระหนักถึงทรัพยากรธรรมชาติ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และการไม่ก่อผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศสิ่งแวดล้อมทุกรูปแบบ เพื่อคงไว้ซึ่งชุมชนน่าอยู่ต่อไปในอนาคต

- ส่งเสริมการศึกษา คุณภาพการศึกษาแก่ เด็ก เยาวชน อาหารกลางวัน อุปกรณ์การเรียนการสอน ส่งเสริมการมีคุณภาพชีวิตที่ดียกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ การออกกำลังกาย นันทนาการ การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมในท้องถิ่นให้อยู่ในระดับมาตรฐานที่ยั่งยืน

- ส่งเสริมปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ในท้องถิ่นให้เป็นเมืองน่าอยู่ ระบบการคมนาคม ระบบสาธารณสุขภาค การไฟฟ้า การประปา การขนส่ง การโทรคมนาคมที่สะดวกสบาย และการพัฒนาผังเมือง ระบบการควบคุมต่างๆ ให้เป็นมาตรฐาน

๔.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม สาธารณสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง และการบริหาร
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๔.๓ แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

๑. พัฒนาอาชีพ การเกษตรกรรม การอุตสาหกรรมในครัวเรือน
๒. การก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนน ขุดลอกแหล่งน้ำ สร้างระบบสาธารณสุขภาคพื้นฐาน ไฟฟ้า ประปา ก่อสร้างท่อระบายน้ำ สร้างเขื่อน สะพาน ถนนคอนกรีต ถนนลาดยาง
๓. ส่งเสริมสวัสดิการ การนันทนาการ การสร้างเครือข่ายชุมชนเข้มแข็งด้านสังคม สนับสนุนการจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ สนับสนุนการจัดกิจกรรมเมืองน่าอยู่ การให้บริการต่าง ๆ การสนับสนุนกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในด้านสังคมต่าง ๆ ทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ และตำบล
๔. ส่งเสริมการสาธารณสุขเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น

๕. การส่งเสริมและสร้างความมั่นคงในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมการศึกษาพัฒนาคุณภาพชีวิต ข้อมูลข่าวสารให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนในท้องถิ่น
๗. ส่งเสริมด้านการศาสนาและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
๘. ส่งเสริมและสนับสนุน การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ การเลือกตั้ง การจัดทำป้ายโฆษณาเผยแพร่ความรู้ต่างๆ บทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดเวทีประชาคมเพื่อเสนอความคิดเห็น การตรวจสอบการทำงานและความรู้ในสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบต่าง ๆ ของประชาชน
๙. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. และพนักงานส่วนท้องถิ่นทุกคน
๑๐. การจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์สำนักงาน รวมทั้งการซ่อมแซมเพื่อใช้ในกิจการการปฏิบัติงานของ อบต.
๑๑. การจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินของ อบต. เพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
๑๒. การจัดทำรังวัดตรวจสอบที่สาธารณะในเขตพื้นที่ รวมทั้งการจ้างเหมาบริการในการตรวจสอบและการจ้างเหมาบริการอื่น ๆ
๑๓. ส่งเสริมการให้ความรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๔. จัดซื้อเครื่องอุปโภค - บริโภค แก่ครัวเรือนราษฎรที่ได้รับความเดือดร้อนจากสาธารณภัยและอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็นอันเนื่องมาจากสาธารณภัยต่าง ๆ เช่น วัสดุภัย อัคคีภัย อุทกภัย เป็นต้น
๑๕. จัดหาน้ำ แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภคแก่ราษฎรที่ประสบภัยแล้ง

๔.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาในช่วงสามปี โดยเรียงลำดับก่อน - หลัง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม สาธารณสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง และการบริหาร
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๔.๕ นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

๑. มุ่งมั่นพัฒนาให้ตำบลบ้านทามและพื้นที่ในความรับผิดชอบ มีความกลมเกลียวเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

๒. เสียสละและอุทิศตนให้กับพี่น้องชาวตำบลบ้านทาม

๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี

๔. ฟื้นฟูและสร้างพื้นที่การเกษตรให้มีความอุดมสมบูรณ์ตามหลักเศรษฐกิจแบบพอเพียง

๕. ส่งเสริมโครงการ/กิจกรรมนาร่องในตำบลและอำเภอ

๖. ด้านบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี โดยนำสิ่งที่เป็นประโยชน์เข้าสู่ตำบล

๗. ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

๘. พัฒนาความรู้ด้านอาชีพตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นที่มีความถนัดและมีความ

ต้องการ

๙. พัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการศึกษาแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนในท้องถิ่นให้มีโอกาส

ทัดเทียมกัน

บทที่ ๖

การนำแผนพัฒนาสามปีไปสู่การปฏิบัติการติดตามและประเมินผล

๖.๑ องค์ประกอบประกอบด้วยการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยการนำเสนอ ดังนี้

องค์กรรับผิดชอบในการติดตามและประเมินผลตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม ที่ ๗๔๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม ประกอบด้วย

๑. ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือก จำนวน ๓ คน ประกอบด้วย
 - ๑.๑ นายนิกร จำเพียร สมาชิกสภา อบต.หมู่ที่ ๓ เป็นกรรมการ
 - ๑.๒ นายสมชัย กลางหาญ สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๓ เป็นกรรมการ
 - ๑.๓ นางอุไร พลนิกร สมาชิกสภา อบต.หมู่ที่ ๗ เป็นกรรมการ
๒. ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือก จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย
 - ๒.๑ นายทรงกิตร์ สุวรรณประพิศ ประธานประชาคมหมู่ที่ ๒ เป็นกรรมการ
 - ๒.๒ นางสาวนางสาวธัญญรัตน์ เจริญสิทธิ์ภักดี เลขานุการประชาคมหมู่ที่ ๘ เป็นกรรมการ
๓. ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย
 - ๓.๑ นางชนิษฐา แวนแก้ว พัฒนาการประจำตำบล เป็นกรรมการ
 - ๓.๒ นางสาวจิตติกาญจน์ สมพงษ์บวรกิจ เกษตรประจำตำบล เป็นกรรมการ
๔. หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเอง จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย
 - ๔.๑ นายปรีชา เจนณรงค์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม เป็นกรรมการ
 - ๔.๒ นายมานพ อาสาสุข ผู้อำนวยการกองช่าง เป็นกรรมการ

๕. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย
 - ๕.๑ นายสมัย นฤทัย ผู้ทรงคุณวุฒิหมู่ที่ ๒ เป็นกรรมการ
 - ๕.๒ นางอัมพรรัตน์ ทันสมัย ผู้ทรงคุณวุฒิหมู่ที่ ๓ เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- ๑ . กำหนดแนวทางวิธีการติดตามและประเมินติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
๒. ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- ๓ . รายงานผลและเสนอความคิดเห็นซึ่งได้จากการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนาต่อสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ตีพิมพ์โดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
๔. แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

๖.๒ การกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผล

วิธีติดตามและประเมินผล

๑. ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาในรูปของคณะกรรมการติดตามและประเมินผล

๒. ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน/โครงการ ในรูปของคณะทำงาน ฝ่ายข้อมูลและติดตามประเมินผล กองแผนและงบประมาณ

๓. ติดตามและประเมินผลโครงการ/กิจกรรม ในรูปของคณะทำงานฝ่ายข้อมูลและติดตามประเมินผล กองแผนและงบประมาณ

๖๔

รูปแบบการติดตามและประเมินผล

๑. แบบสอบถามผู้เข้าร่วมโครงการ

๒. วิธีการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมโครงการ หรือประชาชนทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

๓. วิธีการตรวจสอบและเข้าสังเกตการณ์โครงการที่กำลังดำเนินการอยู่จริง

รูปแบบการติดตามประเมินเป็นแนวทางและวิธีการที่จะตรวจสอบว่า การดำเนินกิจกรรมโครงการอยู่ภายใต้วัตถุประสงค์หรือไม่ เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ มีความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ หรือประชาชนทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง มีข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง แก้ไขอย่างไร เป็นต้น

๖.๓ ระยะเวลาการติดตามและประเมินผล

กำหนดให้มีการติดตามประเมินผลโครงการอย่างน้อยโครงการละ ๑ ครั้ง และสรุปการติดตามประเมินผลในภาพรวมในปีงบประมาณนั้นอย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง รายงานผลและเสนอความเห็นต่อนายกองค้การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลต่อสภากองค้การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการพัฒนาองค้การบริหารส่วนตำบล และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาสามปีให้ประชาชนทราบทั่วกัน

